

Zwijgen is goed

Janus zit aan de tafel. De tafel die in een vertrek staat dat sommige schrijvers ‘eetkamer’ noemen. Zijn vriend Jonas zit ook aan die tafel, maar op een andere stoel. Ze zitten heerlijk te zwijgen. De tafel is daar uitermate geschikt voor. De derde stoel wordt van de tafel geschoven door Relus. Janus en Jonas weten niet hoe Relus is binnengekomen en waarom hij de stoel van de tafel schuift. Als Relus zit, zegt hij: “Zo. Dat is nog eens zwijgen.”

Janus kijkt Jonas aan en Jonas kijkt Janus aan. Maar Janus stopt daarmee als er een druppel van zijn neus op zijn broek valt.

Relus kijkt triomfantelijker dan hij daarnet al deed en zegt: “Zo. Dat is nog eens goed zwijgen.” In Janus’ open mond ziet men bijna het op vragende toon gesproken woord ‘goed’. Jonas krabt wat eelt van zijn handpalm en zegt hardop: “Dat zwijgen had niet onderbroken hoeven worden. Maar nu is het te laat.”

ZEven\3min1\20pls3